

2.598

Lj. Čmarčić

MISLI VODILJE NAŠE ŠUMARSKE POLITIKE

NAPISAO:

DR. ALEKSANDAR UGRENOVIĆ

ZAGREB 1921.
TISAK NADBISKUPSKE TISKARE.

*Preporuka
našeg poslušanja. Obitelj u Čečeli*

Aleksandar

Dr. Aleksandar Ugrenović:

Misli vodilje naše šumarske politike.

UVOD.

Sav je naš javni život upravo presaćen politikom. Počev od sitnih trzaja svagdanjeg života do potresa ministarskih stolica sve sama pusta politika.

Krivo bi bilo reći, da je svaki politički rad uopće izlišan. No jedno je, na što se u dnevnoj buci i zvezetu političkog i stranačkog oružja zaboravlja, a to je ona, naukom o gospodarskoj politici utvrđena činjenica, da politička snaga neke države i naroda izvire iz njegove ekonomske snage, a ne obrnuto.

To je izlazište našega razmatranja. U tome se razlikujemo mi stručnjaci od političara od zanata. Dok političari mniju, da je prvi i najpreči posao jačanje političke snage države, dotle mi stručnjaci tvrdo vjerujemo, da je izgradjivanje i utvrđivanje njene ekonomske snage, uz kulturno-prosvjetnu, najvažniji preduvjet njezine političke snage.

Nama je dakle stručnjacima upravo dužnost, da promatramo sva gospodarska pitanja, kojima je isprepletan život naroda, bez ikakovih političkih naočara, stvarno i obektivno, držeći svagda u vidu komični cilj svega našeg nastojanja — pridizanje narodnoga blagostanja, te jačanje gospodarske i prosvjetne snage naroda.

Sve nas to nuka, da s ovoga mjeseta dignemo svoj glas, te da upozorimo, kako su veliki i zamašni problemi, što ih u skoroj budućnosti valja riješiti na polju šumarstva

Te nas dakle misli i pogledi rukovode, ako naglašujemo, da je po-

trebno, da se svi mi stručnjaci, koji smo zaposleni bilo produkcijom bilo preradbiom drva, zbijemo u što gušće redove, te da se iznašanjem naših misli i pogleda ne samo stavimo u službu države i naroda, već da tim ujedno indirektno no najodlučnije odbijemo od sebe napadaje političkih demagoga, koji su u vrijeme od prevrata ovamo, a u tmini nepoznavanja stvari počeli da se na nas šumare bacaju kamenom, prikazivajući nas, koji stojimo na braniku širokih narodno-gospodarskih interesa, toboljnim narodnim neprijateljima.

Mi znademo predobro iz vlastitog iskustva, kako je za vrijeme bivše monarhije šumarska politika teško patila od obične politike.

Mi znamo, da je baš šuma bila i zobenica i bić politički. U takove grijeske, što ih je počinjala bivša monarkija kao antinacionalna država, ne smijemo da upadamo mi, kao nacionalna država, jer si inače podrezujuemo vlastito svoje žilje te odsicemo granu, na kojoj sjedimo.

Neosporno je, da pitanja našeg budućeg šumskog gospodarstva i naše buduće šumarske politike valja ubrojiti medju najvažnija narodno-gospodarska pitanja naše budućnosti uopće.

Za onoga, tko poznaje onu trošnu zgradu šumarske politike bivše monarhije posve je jasno, da našu šumarsku politiku valja obnoviti s temelja, jer je nažalost baš šuma bila u nas jedan od potporanja feudalnog sistema bivše monarhije. Na jednoj su strani bile velike i prostrane šume države (23%), feuduma (29%) i